

Galaten 4 (vers voor vers).

4:1-7.

1,2. Paulus wil het nog duidelijker maken door voort te borduren op het beeld van een testament. Denk aan een erfenis die op naam staat van een kind. Die erfenis is beloofd, maar wordt pas werkelijk bezit, 'geërfd' op het tijdstip dat door de vader bepaald is in het testament. Zolang dat moment nog niet is aangebroken blijft het kind onder het toezicht/gezag van een opvoeder.

3. Zo bleven ook Paulus (de Joden) en de Galaten (niet-Joden) onmondig en onderworpen aan aardse wereldgeesten [toezichthouders/opvoeders/machthebbers/wetten].

Natuurlijk konden mensen onder toezicht zich wel van harte onderwerpen aan het onderwijs en de tucht, maar het tijdstip van vrij zijn als eigenaar is er nog niet. Tot dat moment blijf je onder 'gezag van ...' en ben je niet vrij.

De erfenis is het wereldwijde Koninkrijk van God, wat Jezus proclameerde en waar eenheid met God (wedergeboorte) allesbepalend en vanzelfsprekend is! In dat Koninkrijk heerst vrijheid van allerlei slaafse gebondenheid. Dat Koninkrijk is er nu al, maar beheerst nog niet de hele wereld; dat komt nog).

4,5. Toen, op de door de Vader bepaalde tijd, zond God zijn Zoon, die echt mens werd en onder de wet kwam. Hij kwam ons bevrijden van de wet en maakte ons tot vrije kinderen van God.

Niet door de wet maar door geloof worden/zijn we vrije kinderen van God!

Deze boodschap werd helder doordat Jezus zijn leven er voor gaf. Zijn genezingen en wonderen wezen er al op dat Hij namens God sprak, maar Pasen en Pinksteren bevestigden overtuigend, dat met Jezus het (aan Abraham) beloofde hemelse Koninkrijk werkelijkheid aan het worden was.

Koning Jezus laat ons – die nog onder de wet waren – in dat geloof delen, zodat wij vrij van de wet worden (uit die wetsfase komen) en het recht van zonen hebben. **We erven dus het Koninkrijk en zijn nu al burgers van het Koninkrijk.**

6. En dat we zonen zijn, blijkt nu ook. Kijk hoe we – dankzij de Geest van Jezus in ons – net zo vertrouwd met God als onze Vader (Abba) omgaan als Jezus.

7. We zijn niet meer slaaf (onder-de-wet) maar vrije zonen en mondige/vrije erfgenamen. God heeft dat van ons gemaakt door zijn Zoon.

Door geloof en wedergeboorte.

4:8-11.

8. Op de Galaten toegepast (Paulus spreekt de lezers aan: 'gij/u') betekent dit: u diende als heidenen allerlei (nep-)goden en hun normen. U stond 'onder hen / onder hun gezag'.

9. Nu hebben jullie (Galaten) de enige echte God leren kennen – er is dus een levende relatie met Hem ontstaan en daarmee is het eeuwige leven 'geërfd'. God zelf heeft jullie geroepen om zijn (vrije) kinderen te zijn en met Hem te leven. Maar willen jullie nu weer terugvallen en je weer stellen onder het zwakke en armzalige toezicht van een opvoeder, nu dan de Joodse wet? Hoe kunnen jullie nu die stap terug doen? Terug onder de heerschappij van een heidense of Joodse wet - dat maakt in principe niet uit; je geeft je status als vrij kind van God weg en je gaan richten op uiterlijke oppervlakkigheden!

10,11. Wil je werkelijk weer gaan steunen op voorschriften en regels en je gaan houden aan bv heilige dagen? **Alsof je niet al vrij en rechtstreeks onder (leiding van) God staat, zoals het evangelie leert?!** Ik ben bang, dat ik voor niets zoveel voor jullie gedaan heb.

4:12-20.

12. Wees zoals ik, want dankzij wedergeboorte (door Jezus in ons) zijn we gelijk en ben ik net zoals jullie. Jullie hebben je nooit boven mij verheven.

13,14. Jullie weten nog wel dat ik ziek was, toen ik het evangelie voor het eerst bij jullie verkondigde. Toch ergerden jullie je daarom niet aan mij, maar ontvingen mij alsof ik van de hemel kwam (ja als Christus zelf).

15. Wat waren jullie blij, dat jullie door geloof bij God mochten horen. Ja ik weet, dat jullie zo blij

waren met mijn evangelie, dat jullie voor mij alles over hadden en mij zelfs jullie ogen hadden gegeven als dat mogelijk was. Maar wat is daar nu van over?

Had Paulus toen een oogziekte waardoor hij niet zo goed kon zien (en daarom misschien grotere letters gebruikt dan zijn secretaris [zie 6:11])? Ze hadden dan makkelijk kunnen denken, dat Paulus het evangelie ook wel niet zo scherp zou zien. Maar nee, dat deden ze niet. Integendeel. Maar nu vinden ze datzelfde evangelie niet goed meer?

16. Ben ik nu een vijand van jullie geworden, terwijl ik diezelfde waarheid verkondig?

17. Jazeker, die andere boodschappers zijn zeker ijverig voor jullie, maar het is verkeerd. Zij willen jullie buiten Gods gezin plaatsen en jullie daarin pas een plaats geven als jullie ijverig worden voor hen.

18. Ijver is prima, maar alleen de goede ijver, die blijvend (uit God) is.

19,20. Jullie zijn mijn geestelijke kinderen (doordat ik jullie het evangelie van geloof en wedergeboorte bracht). Maar ik heb nu het gevoel dat ik jullie opnieuw moet baren. Mijn diepe verlangen is dat Christus werkelijk in jullie zal leven en jullie leven gaat beheersen. Dáár heb ik alles voor over. Maar ik ben diep bezorgd of juist dat wel goed komt bij jullie.

4:21-31.

21. Paulus richt zich nu nadrukkelijk tegen allen in Galatië, die weer onder de wet willen gaan staan, om hen nogmaals nadrukkelijk vanuit de wet aan te tonen dat wat zij zeggen onjuist is. Ze luisteren niet goed naar wat de wet leert.

Bedenk dat de wet (torah) groter is dan de geboden. Het omvat alle onderwijs wat staat in Genesis t/m Deuteronomium.

22. Paulus wijst op Abrahams huis waarin duidelijk twee soort kinderen waren: een uit de slavinvrouw Hagar en een uit de vrije-vrouw Saraï.

23. De eerste was naar het vlees verwekt (via menselijke denken en aardse kracht): Ismaël (en de latere kinderen van Abraham die hij nog kreeg Ketura, Gen 25:1ev). De andere via een belofte van God ontvangen: Izak.

Het feit dat Abraham twee soort kinderen had, dwingt de Galaten te onderscheiden waar het op aan komt. Gods *beloven* en het daarbij passende *geloven* van mensen bepaalden en bepalen of je werkelijk bij Gods koninkrijk hoort.

24,25. Hier zit een heenwijzing naar iets diepers in. Er is verschil tussen twee bedelingen of soorten van godsdienstig leven. Hagar baarde aan Abraham nageslacht via natuurlijk of vleselijk denken (niet via geloof). Dit vleselijke nageslacht bleef (helaas) vleselijk denken en doen. Ook werden binnen Israël na de berg Sinai (dus onder de wet) kinderen van Abraham geboren, die grotendeels vleselijk bleven denken en niet geestelijk of gelovig leerden denken. De meeste Joden zijn slaven gebleven (onderworpen aan de wet / tuchtmeester) en kwamen daar niet bovenuit door geloof. (Helaas) geldt dit, zegt Paulus, nog altijd voor de Joden met hun aardse Jeruzalem. Zij zijn slechts natuurlijke/vleselijke kinderen van Abraham – niet anders dan de kinderen van Hagar. Zij brengen ook vleselijk denkende kinderen of slaven voort en blijven met hun kinderen in slavernij (onder de wet).

26. Maar er waren in Israël en onder de wet ook andere kinderen van Abraham, die wel geloofden. Zij waren (binnen het volk Israël) het gelovige, geestelijk denkende Jeruzalem, dat vrij is en vrije kinderen baart. Dat is onze moeder: het hemelse Jeruzalem. Wij horen bij dit gelovige, hemels denkende Jeruzalem! Daar zijn we kinderen van. Geloof maakt ons tot kinderen van Abraham. Door Jezus is volkomen helder dat dit ook geldt voor niet-Joden.

Kinderen van Abraham konden vroeger en nu wel vleselijk uit Abraham geboren zijn, maar dat maakt hen niet tot kinderen van God! Ook kinderen van Abraham hebben nog een geestelijke geboorte nodig (wedergeboorte), waardoor ze eenswillend met God worden. Dit ontstond zowel in OT als in NT alleen via geloof. Via geloof word je geestelijke kinderen van Abraham.

27. Die belofte herkent Paulus (achteraf) ook in bv de profetie over de onvruchtbare vrouw.

Daarmee wordt het geestelijke Jeruzalem bedoeld. Zij kon in de laatste eeuwen niet veel baren,

maar de profetie beloofde, dat zij toch meer nageslacht zou krijgen dan de vrouw die wel baarde (het vleselijk Jeruzalem). God zou dat eens royaal 'zomaar geven', via geloof en wedergeboorte, wereldwijd.

De profetie in Jesaja 54:1-3 kan niet anders gelezen worden dan betrekking hebbend op Jeruzalem, dat door de ballingschap van mensen beroofd was en als stad van God (vrouw Jeruzalem) weinig of geen kinderen baarde (54:7,8,17c). Toch werde er wel veel kinderen geboren onder de Joden. Daarom zal bedoeld zijn, dat in Israëls geschiedenis het ware, gelovige Jeruzalem onvruchtbaar was geworden door de invloed van de talrijke, zondige en vleselijke Jeruzalemmers. Israël als geheel loopt vast in de ballingschap. God belooft dan aan het geestelijke Jeruzalem toch een grote toekomst, zelfs groter dan het aardse Jeruzalem ooit geweest is. Dat is gebeurd doordat Jezus Koning werd van het geestelijke Jeruzalem en kreeg de troon in de hemel; het aardse Jeruzalem kwam toen buitenspel. Gods Koning, de geestelijke Davidszoon, heerst over de hele aarde en brengt wedergeboorte in alle volken – het gelovige Jeruzalem ontvangt zo wereldwijd heel veel kinderen!

28. Welnu, Galaten, ook jullie zijn nu via de evangelieverkondiging en het geloof 'zomaar' kinderen van God geworden, net als Izak – dankzij de belofte. Ook jullie behoren net als Izak tot het beloofde geestelijke nageslacht van Abraham (dankzij de Geest in jullie).

29. Maar net als vroeger bij Ismaël en Izak, zo probeert ook nu het vleselijke nageslacht van Abraham (de ongelovige Joden) het geestelijke nageslacht (de gelovigen) te vervolgen of terug te dwingen in het keurslijf van het vleselijk denken.

30. Maar zoals God in de wet wilde dat er afstand kwam tussen de twee soorten nageslacht van Abraham, zo wil God dat nu ook. Want de erfenis is er alleen voor de mensen die door het geloof vrij zijn en echt leven van genade.

31. Besef dus, dat we (zoals de wet ook leert) door geloof vrij zijn en geen slaven.